

1

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीरामविजयग्रंथसमाप्त्यारंभः ॥ श्रीरामार्पणमस्तु ॥

श्रीहरं वायनमः॥ जयजयजगदं द्यावेदसारा॥ अनंगदहनहृदयनिर्विकारा॥ कमळोद्भवज
 नकापरासरा॥ अगोचरनिरोपधिका॥ १॥ तुल्ये ईछामात्रे प्रचंड॥ मायेनंरचितं ब्रह्मांड॥
 चोत्पत्त्याशिलक्षयोनिउदंड॥ जिवजंतुभरियेले॥ २॥ तेजिवविसरोनियांतुलें॥ भुल्लेखदेखा
 नविषयांतें॥ मृणोनिमुक्तेलेनिजपदांतें॥ अहंमत्तिमुलोनियां॥ ३॥ शब्दविषयैचेतांका
 ने॥ कुरंगवेचिलजिवेप्राणें॥ स्पर्शविषयदेवित्तोवारण॥ अंकुशेआकुषोनिहिंडविति
 ॥ ४॥ रूपविषयदेखलेंपतंग॥ करिआपुल्लेखहृत्पाग॥ रसविषयमिनसवेग॥ गळगिळ
 निमुकेप्राणा॥ ५॥ गंधविषयासमिलिदुलान॥ कमळकोशिंवेचिप्राण॥ तोपांचहि
 विषयसंपुर्ण॥ भोगित्तिज्ञानमानवहे॥ ६॥ तुल्यविसरोनियां श्रीरामा॥ जिवभुल्लेख
 हृदिधनकामा॥ त्याशिलारावयापुर्णब्रह्म॥ दशरथात्मजजालाशि॥ ७॥ पंचमोध्या

(२४)

याचे अंतिकथा ॥ दशरथें राम दिधला गंधिसुता ॥ यावरि वर्तले तें तलता ॥ बैकाबातां
 सावध ॥ ८ ॥ पुरशि शरण रिघाला रघुनाथ ॥ हे कथा कथिलि वाल्मीके बहुत ॥ बहदृष्ट्या
 शिष्ट ग्रंथ ॥ छतिस सहस्र श्लोक पै ॥ ९ ॥ समुद्रा जैसा थोर ग्रंथ ॥ त्यांतिल सार सांगो म
 तित्तार्थ ॥ जैसे भागिरथि तुने शपथ ॥ पाणिशे विजुं जुदिने ॥ १० ॥ सागरामां जिबुडि देउन ॥
 कादितिस तेजमुकें वेंचुन ॥ किंसाध कांउ सांपडे अपार धन ॥ परियथा शक्ति मोट बां
 धि ॥ ११ ॥ देखिले जे ज्ञाचे परवत ॥ परिनायका पुरलें घे सुधार्थ ॥ तैसा बहदृष्ट्या शिष्ट थो
 र ग्रंथ ॥ त्यांतिल गूढार्थ जैका हो ॥ १२ ॥ वाल्मीक उचिष्टुतरे ॥ लेनि परिसा तुमिं साद
 रे ॥ श्रोते ह्यणलि उचिष्टुखरे ॥ तरिलेचि कथा हो सांगतों ॥ १३ ॥ पराचे उचिष्टु अंगि
 कार ॥ कहान करिति चतुर ॥ श्रोते संदेह धनुष्य घेउन थोर ॥ प्रश्नाक्षर शर सोडिति ॥ १४ ॥

(3)

॥२॥

तौ वक्तृयाने स्युर्तिथनुष्यचे उ न ॥ शास्त्रसंमतटाकि बाण ॥ प्रश्न शरनिवारण ॥ संदेह
 नुष्यछे दिलें ॥ १५ ॥ वक्ता मूणे सावधान ॥ कोण तें उचिच्छे तिस ज्ञान ॥ तरि मथु मक्षि
 कांचें उचिच्छ पुर्ण ॥ मथु बावडे देवां तें ॥ १६ ॥ वछ आधिक रि दुग्ध पान ॥ तें प्यावें न क
 रि तां बन मान ॥ १७ ॥ मर बाधि जाय पुष्पं शे उ न ॥ परिलेशास्त्र ज्ञानं गि करिति ॥ १८ ॥ मे
 द्य मुखिंचे जिवन ॥ तें उचिच्छ न वे कदा जाय ॥ यगिंचा पुरोडां श पुर्ण ॥ उचिच्छ कोण
 मूणे त्याशि ॥ १९ ॥ गौतमे गोदा जाणि लिखार्थु न ॥ लेणे बाधिके तें ज्ञान पान ॥ व्यासा
 चें उचिच्छ पुराण ॥ उचिच्छ पुर्ण तें न के ॥ २० ॥ विदुने वेद्य पावन ॥ त्याशि उचिच्छ ह्मणे त
 कोण ॥ वाल्मिक काव्य ह्मणे न ॥ उचिच्छ न के सर्वथा ॥ २१ ॥ व्याघ्र मृग चर्म गहन ॥
 शुकर केश कर्पट जाण ॥ हस्ति दंत गवश्रंग पुर्ण ॥ इतुके ब्राह्मण पवित्र मूणति ॥ २२ ॥

॥२॥

3A

असेजैकापुर्वानुसंधान॥यागरक्षणाजातांरघुनंदन॥कौशिकाप्रतिराजिवनयन॥
 बोलताजातालेधवां॥२२॥श्रीरामहृणमाहाकृषि॥मजतुक्किंनेतायुध्वाशि॥क्षण
 भंगुरयादेहाशि॥आसप्रासिमजनाहि॥२३॥आसप्राप्तिविणसाधन॥जैसेअकं
 कारगठसरिविण॥किंदिपेविणभुव्यसरन॥जिवनेविणसरिताडैशि॥२४॥किआ
 णेविणकठिवर॥किंआवडिविणआदरा॥किईद्रियनिग्रहविणआचार॥अनाचा
 रतोत्तिये॥२५॥किंअतारेविणकामिति॥किअसुताविणरजनि॥तैसेआसप्राप्ती
 विणप्राणि॥अर्थनाडलेसंसारि॥२६॥आसप्राप्तिशिकारण॥धरावेश्रीगुरुचेच
 रण॥गुरुछपेविणज्ञान॥कल्पतिहिसाधेना॥२७॥पदार्थनदिसेनेत्रविण॥मोट
 नवाढेद्यालितान्जिवन॥परिसाविणसुवर्ण॥लोहाचेनकेसुवर्णसर्वथां॥२८॥जो

(h)

॥३॥

गुरुशेवेशिसादर॥ आत्मज्ञाने जोडुन कर॥ उभे त्या पुढे निरंतर॥ अहोरात्र तिष्ठतसे॥
॥२९॥ गुरुशे वाजयाशि ना वडे॥ त्याचे ज्ञानाशि पडले किडे॥ जन्ममरणांचे सांकेडे॥
नसरे त्याचे कन्यांति॥ ३०॥ जयाशि ना वडे गुरुचे शे वन॥ तो जाला चतुःश्लिक्क
प्रविण॥ साहिशास्त्रं मुखोद्गतपूर्ण॥ परिते भाषण मद्यपियाचे॥ ३१॥ तेणें केले ते कि
र्तन॥ दाविवरपंगडो लेन॥ परिगुरुदास्य ज्ञाना वडे पूर्ण॥ त्याचे बंधन चुके ना॥ ३२॥
जको जको त्याचा प्रताप॥ कायचा टावे कोरुं तप॥ जैसें निगत विधवेचे स्वरूप॥
यौवन काय जाळावे॥ ३३॥ गर्भाधाचे विशाळ नेत्र॥ अदातयाचे उच्चमंदिर॥ किंथन
लुब्धाचा तत्वविचार॥ किंरम्य ग्रह अंत्यं बजाचे॥ ३४॥ अष्टाशिकाय कुळ गोत्र॥
श्याननेणे पवित्रापवित्र॥ जैसें मद्यपियाचे पात्र॥ ओत्रि नशिंवे सर्वथा॥ ३५॥ ते स गुरु

॥३॥

छुपे विणजे नर॥ ते देहाशि जाळे जै से खर॥ सदविषय व्यापारि सादर॥ आपपर न जा
 रवे॥ ३६॥ उत्तम मनुष्य जन्म पावोन॥ तेथें साधो वें आत्मज्ञान॥ ज्ञान हि न ते मुदपुर्ण॥
 उद न र्क भोगि ति॥ ३७॥ रघुपतिचे बोल जे कोनि॥ सभासमस्त सुखावलि मनि॥ विश्वामि
 त्र जानें दोनि॥ ब्रह्म नंदना प्रतिबोल॥ ३८॥ जगद्वर विकुळ भुषण॥ त्याशि उपदेशि
 दिव्य ज्ञान॥ जो जन तंत्रं म्हाप्रविसाद वं॥ लिकावेशधारक जो॥ ३९॥ ते वेळे उद्ये
 न रघुनाथ॥ जो कमळो झवाचा तात॥ तो वशिष्णुशि साहंग न मिल॥ शरणागत
 जा लासे॥ ४०॥ ह्मणे तन मन धने शिं अनन्य॥ श्रीवशिष्णु तुज मिशरण॥ जै सें जै कतां
 ब्रह्म नंदना॥ हृदई धरि राखवा तें॥ ४१॥ ह्मणें जगद्व्या श्रीरामा॥ अवतार पुरुषा पुर्ण
 कामा॥ स श्रीदानंद धन परमात्मा॥ तुज मि काय उपदेशु॥ ४२॥ तुं जादि नाराय

(5)

॥४॥

णनिःकळंक॥भोगेंद्रजातालुशातल्पक॥वेदशास्त्रोपडेलेअटक॥लुझेस्वरूपवर्णि
तां॥४३॥लुझेनामजपतांसार॥शिवकजाताअपर्णावर॥गुरुमहिमाप्रघटावया
साचार॥शरणमजतुंआलाशि॥४४॥देवभक्तांचिपुजाकरियथार्थ॥याचकांशि
राजादानमागत॥सागरजैसास्तवनकरित॥सरोवरांचेप्रितिनै॥४५॥वाचस्प
तिमुक्यासपुसेविचार॥दियप्रकाशहोदिनकर॥चकोराशिसह्यणेअत्रियुत्र॥
मजस्तुत्यकरालुहि॥४६॥कल्पवृक्षसुखकासमागेदान॥जळदचातकाशिह्यणे
याजिवन॥चक्रवाकांचेदर्शन॥तरोणइछिनवलहे॥४७॥प्रितिनैमाताबाबांशि
ह्यणत॥मजलुहिनिववासमस्त॥किंरुषाक्रांताशिमागत॥उदकजैसेंजान्हवि॥४८॥॥४९॥
वनस्पतिशिह्यणेवसंत॥मजलुहिनिववासमस्त॥तैसाजोअगदुररखुनाथ॥५०॥

५४
 गुरु सशरण आकाशि ॥ ४९ ॥ संतोषो निब्रं ह्यनंदन ॥ श्रीगमादि सत्सुख नैसुतन ॥ गुरु
 सां प्रदाय शस्त्रप्रमाण ॥ माहं वाक्यदिक्षाविधि ॥ ५० ॥ ज्योमायातिलजगद्गुप्तो लोव
 शिष्टपुटं वोडविकर्ण ॥ चहुं वेदाचै जिवन ॥ ते माहं वाक्य ऋषिसांगे ॥ ५१ ॥ वशिष्ट
 णे सप्रेम ॥ सर्वदृष्टं तज्जामाराम ॥ सर्वव्यापकपुण्यं - ब्रं ह्य ॥ अतिं दियवेगव्य ॥ ५२ ॥
 जगडंबरभाससकळ ॥ हातुसे माये चारु ॥ मिथ्या सुतजैसें मुगजळ ॥ साचनके
 सर्वथा ॥ ५३ ॥ तुं जलित्यसर्वां शित्तवत्ता ॥ तैसा सर्वां धर्मां टिं विवलासवित्ता ॥ किं
 काष्णमाजिअग्निपाहातां ॥ अलित्तजैसां असां नि ॥ ५४ ॥ किं वाच्या माजिअग्निउट
 ति ॥ किं कंठिरागउमटति ॥ परित्तेथें न सोनिअसति ॥ तैसा सर्वां सुनिं राघवातुं ॥ ५५ ॥
 किं दर्पणिचिस्वरये ॥ दिसतिपरिमिथ्यामुते ॥ तैसा रामातुं विश्वरये ॥ व्यापुनयाज

(6)

॥५॥

लिस ॥५६॥ विज्ञामाजितरवर ॥ किं तं तु वां वरि रिसेवस्त्र ॥ किं उद किं तरंग अपार ॥
विश्वसमग्र तु जवारि ॥५७॥ अनं लब्धं ह्यं शं वाकोडि ॥ जिवाशिभुर कया लो न पाडि ॥
अहं मदे भुरु लिवेडि ॥ विषया वर्ति सर्वदा ॥५८॥ माये चे अवये विकार ॥ किं मुगजका
चेदा टले पुर ॥ किं गंधवे न गरस विस्तर ॥ रचितं दिसे परि मिथ्या ॥५९॥ हे वो उं वरि
चं लेण पुर्ण ॥ किं स्वप्नी चे रास सिंहा सदा ॥ किं चित्रिं चाहु तां शन ॥ आका अरु तदि
सति ॥६०॥ किं दर्पणा माजित दिव्य हार ॥ किं मुगजका माजि वंध्या पुत्र ॥ सुक्तिका
रजता चे करो निपात्र ॥ रात्रि मासे धरित सा ॥६१॥ नयना तिल पुतकि ॥ गर्भा धें पंद
रि धरिलि ॥ किं कन्यां तवि जगि किलि ॥ मश्ये के के विं ये डे हं ॥६२॥ पंगु कथां वे अं
तरा किं ॥ तेणें आकाशा चि सालिका टिलि ॥ प्रभं जना चि चिं थि फाडिलि ॥०॥॥

॥५॥

(68)

साच बोलिकाय होय ॥ ६३ ॥ किंकुहुचे काळोखें मरेलें ॥ दिवा दों प्रहरां वाळोया तले ॥
 किं उरं गाचे पाय बांधिले ॥ शिकता तंतु करोनियां ॥ ६४ ॥ किं काडुन दिया चारंग ॥ वस्त्रें
 रंगविलि सुरंग ॥ किं वडनां नळामाजिकाग ॥ खेळतिकाय घडे हो ॥ ६५ ॥ हें जैसं सर्व ज
 सत्य ॥ तैशि माथामिथ्या भुत ॥ साच किं लरिकेई तयर्थ ॥ ब्रह्मदिकाने केन्या ॥ ६६ ॥
 मायेचें परमवींदाण ॥ थोर थोसे शिकवके पुर्ण ॥ तरिये मायेचि कथा सांगेन ॥
 जैक सावधान श्रीरामा ॥ ६७ ॥ जेणें न्याय शास्त्र निर्मिलें पुर्ण ॥ तो गौतम ऋषि परम प्र
 विण ॥ त्याचा शिष्य जलिसुजाण ॥ गौतम नाम तयाचें ॥ ६८ ॥ त्याशि चहु वेदांचें ज्ञा
 ध्यान ॥ ६९ ॥ सिंपरम निपुण ॥ तेणें केतें दिव्य अनुष्ठान ॥ जाळा प्रसन्न श्रीविलु ॥
 ॥ ६९ ॥ मग बोलें ईंदिरा नाथ ॥ प्रसन्न झालों मागई छीत ॥ यावरि तो ब्राह्मण बोल्य ॥

ॐ
॥ ६॥

कायतेनैकश्रीरामा॥७०॥ गंधिहृषणे ऋषिकेशि॥ मजलुक्षिमायादाविक्केशि॥ तिणेर
किले बहुतांशि॥ मजवेगेशि पाहेंदे॥७१॥ जैको न हंशि लानारायण॥ मायापाशपरमदा
रण॥ तोडिहृषणे नित्येति शरण॥ तुं निसपहिन कां हृषणशि॥७२॥ दिसे ते ते अवघें ज
सस॥ हं च माये चें रपयथार्थ॥ जै साहो रावरि सूर्यभासत॥ कीं सुक्ति केवरि रंजवडै
संग॥७३॥ खुंटा तो विचोर मभ्रानि शि माये साबार॥ जै सें स्वप्नि चें जै न्यन पार॥ झ
गुलित मिथ्याते॥७४॥ गंधिहृषणे वैकुंठराया॥ तुं मिथ्या रूप सांगशि माया॥ तरि मा
केंड ऋषिवर्या॥ ब्रह्मादिकां भुलविले॥७५॥ तरिते मज हृषण मरि॥ सर्वो त मादा विनेत्रि॥
हसत से वैकुंठ विहारि॥ बोले जैको नितयाचें॥७६॥ हरि हृषणे माया देखोन॥ समुक्क ॥६॥
जाशि ल तुं भुलोन॥ लुझे का सा विस होतिल प्राण॥ मग कोण सोडविल॥७७॥ ॥ ०

(७१)

तुझि भ्रंशे लमति ॥ पडशि लमाहं आवर्ति ॥ मग गांधि ह्यणे जगत्पति ॥ वरनिश्चीत दे
 ई माते ॥ ७८ ॥ किं कासा विस होई न ॥ ते का आठ वे दे ये उ न ॥ तुझै करितां नाम स्मरण ॥
 पुढति मेरे अस चि ॥ ७९ ॥ अवश्य ह्यणे निजी निवास ॥ जाता जाता स्वस्वनास ॥
 काहिं ये कले ले दिवस ॥ नैकें सर्वे शराय वा ॥ ८० ॥ जाळु विलि रें अरण्यांत ॥ गांधि
 राहिला स्त्रिसहित ॥ येकदा माध्यानाला काढित्य ॥ ऋषि जात श्रानाते ॥ ८१ ॥ प्र
 वेश तां गंगाजिवनि ॥ मनोत ह्यणे माया बासुनि ॥ मज कां न दाखवि चक्र पाणि ॥ कैशि
 करणितिये चि ॥ ८२ ॥ अद्य मर्षण करि ब्राह्मण ॥ तों मायेने माडिलें विंदाण ॥ गांधिस
 वाटे आलें मरण ॥ वेधा दारुण जाहलि ॥ ८३ ॥ तों पातले यमदुत ॥ तेहिं प्राण काटिले
 लरित ॥ यमापशि मारित ॥ गांधि नेला तेथ बां ॥ ८४ ॥ तों ते यम जाचणि दारुण ॥ कुंभ

॥७॥

④

पक्किंया लित्तिने उन॥ अशिपत्रवनिं हिंउ उन॥ तसस्संभाशिवाधिति॥ ८९॥ ईतकोंदुस्वः
विप्रभोगित॥ परिआपणउभाजाक्खवित॥ मगतो जन्मलाचांउाकयोनित॥ कंठजनाम
तयान्चें ॥ ९०॥ पंचविसवर्षे पर्यंत॥ पुत्रजाले बहुत॥ वाटपाडोननसंख्यात॥ द्रव्यतेथें
जोडिलें॥ ९१॥ नानापरिच्यांहिंसा करि॥ गोब्राह्मणजिवें मरि॥ तोंतेथें आलिमाहा मा
रि॥ मेलिं सर्वहि कुटुंबिनिं॥ ९२॥ मायवायस्त्रिसुत॥ येकदां सर्वपावलिं मृत्य॥ कंठ
जविचारिमनांत॥ होउं विरक्तयेधुनियां॥ ९३॥ रडे कंठजनामे माहार॥ ह्मणे नमि
आतां संसार॥ मग अतित होउन दुराचार॥ देशोदेशिं हिंउत॥ ९४॥ आलाकेर कडे
शाप्रति॥ तेथिल मृत्यपावलानपति॥ त्यशिनाहिं पुत्र संतति॥ मग प्रथान करिति
विचार॥ ९५॥ मग अंउादंडि माकडे उनि॥ श्रृंगारो नित्ये कहस्तिणि॥ तों कंठजाचें कंठिं बाणेनि॥

॥७॥

माक्यातलिअकस्मात् ॥ ९२ ॥ सावसयें राजकरनिदेखा ॥ १३ ॥ विलेसकळलोक ॥ यरिंजे
 उंदातलेसकळिक ॥ सोयरेकेलेबहुतचि ॥ ९३ ॥ येकेदिवशितोनीलेड्य ॥ येकवेळबाहेर
 जांतां कंठज ॥ प्रधानआणिसेवकसमाज ॥ पदिंथांवलिथरायाचें ॥ ९४ ॥ अवघियाशि
 दृष्टाविलें रागें ॥ ह्मणे येउंनका मजामागें ॥ प्रधानपुसपाहातिवेगें ॥ कोटेंजातोह्मणो
 नि ॥ ९५ ॥ तोंतेगांवींचेआनामिक ॥ परमउन्नतमध्यप्राशक ॥ तेवाटेशिमेटलेसकळि
 क ॥ कंठजाशितेधवां ॥ ९६ ॥ तेहिंकुठवाकसिलासवर ॥ ह्मणतिआमुचेगांविंचा
 सोयरा ॥ येणें लोक १३ विलेयेकसरा ॥ नाहिंकळलेकोणाशि ॥ ९७ ॥ त्यासकळांशि
 दृष्टाविदेखा ॥ ह्मणेहेगोष्टबोलेनका ॥ नाहिं तरि तुझासकळिक ॥ शिक्षाकरिनसां
 क्षेपें ॥ ९८ ॥ तें प्रधानवर्गिंजैकिले ॥ ह्मणति राजसर्वबुडविले ॥ कंठजाशि मारुनबाहेर

घालें ॥ विचारि बैसले समस्त ॥ ११ ॥ श्रेष्ठि काटिला शास्त्रार्थ ॥ घ्यावे दे हा तप्राय श्रीत ॥
 मग अग्नि प्रवेश समस्त ॥ लोक करिति नगरिंचे ॥ १२ ॥ प्रधान दिखला अधिकारि ॥ स्त्रि
 पुरुष ले अवधारि ॥ भस्म जाले बन्धित ॥ बाळें नगरि उरलिते ॥ १३ ॥ असे कंवडे दे
 खिलें ॥ ह्मणे थोर पाप मज दडले ॥ ते का त्यागे शरण रचिते ॥ वरि आपण निजे का ॥ १४ ॥
 तो अग्नि शिखा ते वेळि ॥ वामांगिये पुनः टाळि ॥ कंवडे हा कफो डिलि ॥ उडि घाल
 लिखाळति ॥ १५ ॥ तो ईकडे गांधि ब्राह्मण ॥ बाहेर निघे हा कफो पुन ॥ फोड बाला तर
 तरुन ॥ वामांगि देखिला ॥ १६ ॥ ह्मणे मि गांधि ब्राह्मण ॥ बाहेर निघे हा कफो पुन ॥ जाणु
 वित करितां ज्ञान ॥ करित बसतां अद्य मर्षण ॥ दुःखें दारुण भोगिलि ॥ १७ ॥ सुर्य सुते मज ॥ ८८ ॥
 गांजिलें ॥ चांडाक योनित ॥ जन्म विलें ॥ सावरु घेरा डकेलें ॥ लोक अशुचिले सर्व हि ॥ १८ ॥

(१४)

मसपावले अस ख्यजन ॥ जरि हे अस तख म ॥ तरि हा फोड तर तखन ॥ करि सदन विप्र तो ॥ ७॥
 विसर का तप अनुराजन ॥ ना ठवे संथ्या वेदा ध्यायन ॥ आश्रमाशिवा लापर तो न ॥ चिंता र्ण
 विं पडिये ला ॥ ८॥ विन विस्त्रित तारा लागुन ॥ तुम ने वा मं किं का शो व ला अग्न ॥ तों तों विल
 पे ब्राह्मण ॥ ह्मणे माझे न हें न सांग वे ॥ ९॥ नां गां धि चा गु र बंधु अक स्मा त ॥ आला तिर्थे करि
 त करित ॥ गां धि तया शि क्षे म देत ॥ ह्मणे उ श न हु त कां जा लां ॥ १०॥ तेणें सांगिल लें वर्त मा
 न ॥ मज ये क पा प घ डे लें दा सण ॥ के र क दे शि स पु र्ण ॥ वा कें चि ते थें ना द ति ॥ ११॥ ये का चे घ
 रि म्यां घे त लें अ ब्ज ॥ मग म्यां त्या शि पु शि लें वर्त मा न ॥ तो ह्मणे कें व ज मा हा रे य उन ॥ या
 म जा मु वा १३ विला ॥ १२॥ स म स्तां चे ये उन प्रा ण ॥ मग तो गे ला ये थु न ॥ ठै सें पा पि न गर
 पु र्ण ॥ ते थें भो जन घ डे लें म ज ॥ १३॥ तो दो ष जा व या पु र्ण ॥ दा द्द व र्षे करि तां ति र्था र्ण ॥

(१०)

॥९॥

बैसंगुस बंधुसंगो न॥ गेलुपेटे वाराणशि ॥ १५ ॥ प्रचितपाहा वया समस्त ॥ गंधिबापणगे
लातेथ ॥ तों अवद्या खुणायथार्थ ॥ प्रत्यया आल्या सर्वहि ॥ १५ ॥ आपण जेथें जन्म ला
माहार ॥ तेथें हिचे तला समाचार ॥ तों ते जन्म मिळी सांगति समग्र ॥ कंड जेथें जन्म ला
होता ॥ १६ ॥ तेणें सावसे पें राज करुन ॥ केरुन गर ॥ १७ ॥ मग काढें तों उ करुन ॥ गेलानेणे
कोणिकडे ॥ १७ ॥ गंधिबा श्रमाशि जाला परताना ॥ येतलें सिलिवरिद्या लुन ॥ हणें आतां
कैचें न्राक्षणपण ॥ गेलों बुडोन रौरवि ॥ १८ ॥ गाक कपाळ बाद किहिति ॥ हणें मिगौ तमशि
ष्य विख्यात जगति ॥ मज कै शिहें घडि गति ॥ कोणा प्रतिपुसावें ॥ १९ ॥ असत्य जरि ह
णावें वहिलें ॥ तरि सर्वहि प्रत्यया आलें ॥ जन्म कर्म दुष्ट तमेकें ॥ पाहोनि आलो स्वन
यनि ॥ २० ॥ सत्य किं बसत्य पुर्ण ॥ मज कोण सांगेल उक्तेन ॥ कोणा शिमि जाउं शरण ॥

॥९॥

न

(10A)

कैचैब्राह्मणपणमज्जातां॥२१॥धांवधावईहिरावरा॥वैकुंठवाशियाकरुणाकरा॥पतित
 पावन॥सर्वेश्वरा॥राजिनेत्राजगद्गुरु॥२२॥लात्काकप्रघटलाजगजिवन॥हृणरेगांधि
 सावधान॥माझिमायापरमगहन॥ब्रह्मादिकांअतक्ये॥२३॥तुंहणविशिसर्वज्ञजा
 णता॥सत्यकिंअसत्यमायासांगजातां॥बहुवक्रुषितर्ककरितां॥निर्वाहुसर्वथानकुचि
 ॥२४॥जेकथितिसर्वज्ञज्ञान॥सांगतिमायालटकिलुणोन॥तेहिमायेतमेलेमिळो
 न॥जालेदिनजिवसर्व॥२५॥तुजमायादेविकिंनित॥पुढंपाहाशिकायअहुत॥
 गांधिधावोनचरणधरित॥हृणसोडविंमजयेथुनि॥२६॥मगभगवंतेतोहृदईधरि
 ला॥वरदहस्तमस्तकिंटेविला॥निजात्मबोधप्रघटकेला॥सावधजालाब्राह्मण॥
 ॥२७॥जैसास्वयंदेखतांजागाहोय॥कियामिनिबंतिउगवेसुर्य॥जैसेज्ञानप्रघट

(11)

॥१७०॥

तां मोह भया ॥ विरो न गेलें सर्वहि ॥ २० ॥ असो गंधिचा उध्वार जाला ॥ आपुले स्वरूपिं मेळविला ॥
हार्डि लिहा ससांगितला ॥ हें निस्वरूप मायेचें ॥ २१ ॥ मंगबोले रघुनंदन ॥ माया व्हावया का
यकारण ॥ स्वरूप निर्विकार निर्वाण ॥ तेथें स्वरूप को जालें ॥ २२ ॥ पिंड ब्रह्मांड नाना योनि ॥
नाना वर्ण नाना स्वाधि ॥ हे मुकिं हुन माये विकरणि ॥ मिथ्या भुत सर्वहि ॥ २३ ॥ किं निर्गुणा
शिष्टाण लागले ॥ अव्यक्त का व्यक्ति मजालें ॥ अनामानाम कांटे विलें ॥ कां आंगि लविलें
अनंगा ॥ २४ ॥ जै के निश्री राम प्रश्न ॥ आनंद का ब्रह्म नंदन ॥ ह्मणे वारे तुं पुर्ण चैतन्य ध
न ॥ जाणोनि प्रश्न करितो शि ॥ २५ ॥ रामा तुज दिव्य ज्ञान ॥ तुजचि सांगतों परतोन ॥
जैसे सुरतरुचें फळ घेउन ॥ त्याशि च नैवेद्य दविजे ॥ २६ ॥ किं कनक द्विचें घेउन सु
वर्ण ॥ त्यावरि अळंकार घातले घडोन ॥ किं क्षिर सिंधुचें दुग्ध घेउन ॥ पुढा त्याशि च स

॥१७०॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com